

Mö

– Sami Biber · 20 Ağustos 2021

Herkesin yazdıklarına " Bilumum sakatatlarınıza sağlık " Yazmakla olmuyordu bu iş. Kendisini duyurmalı, bu "Platformda ben davarım." Demeliydi. Evet.." Ben de varım" diyemediği için "Ben davarım" demeliydi ki zaten aslında doğrusu da buydu.

Başladı yazmaya:

BEN DAVARIM

Sanmayasın beni yarım.

Bu alemde ben davarım.

Sana ulaşsın havarım.

Bu alemde ben davarım.

Çok güzel bir başlangıç yapmıştı. Madde vardı, mana vardı, sığır vardı dana vardı. Daha ne olsun? Devam etti.

Gel gidek seninle maça

Maç bileti acep kaça

Şırdan, mumbar,kelle, paça

Bu alemde ben davarım

O kadar güzel gidiyordu ki "Möööööö" diye bağırmaya başladı zevkle. Coşmuştu bir kere. Tutabilene aşk olsundu artık.

Gel senle alemi gezek

Sağa sola biz göz süzek

Sonra yapak bol bol tezek

Bu alemde ben davarım.

Kırk bir kere maşallah yetmezdi bu şahesere. "Yüz kırk bir kere maşallah." Dedi kendi kendine ve aynen devam etti.

Aldırma öten sirene

Hem çıkana hem girene

Gel bakah geçen tirene

Bu alemde ben davarım

Evet oldukça güzel gidiyordu ama önemli bir eksiklik vardı. Eserinde ilahi çağrışımlar yoktu. Biraz da ondan katmalı, hiç olmazsa içinde uhrevi nüanslar da olan bir kıta daha eklemeliydi ki okuyanlar "Vay imansız vay" demesin, tam tersine imanının da dumanının da bacayı sardığını anlansın.

Bir müddet "Möööö" diye düşündükten sonra döktürdü.

Bak dergaha serdim çulu
Gözünden bilirim dulu
Ben Hakkın aşık bir kulu
Bu alemde ben davarım

Evet..Eser harika olmuştu. Eser harika olmuştu ama hâla bir eksik vardı. Neredeyse herkesin bir mahlası olduğuna göre onun da bir mahlası olmalıydı. Bunun için fazla düşünmedi. Kısaca "MÖ" diye yazıverdi altına. Bu "MÖ" ile herkes onun bir öküz olduğunu anlayacaktı. Nasıl bir hayvan olduğunu ise zamanla gösterecekti insanlara.

Marifetini hemen çeşitli platformlarda yayınladı. Yayınlar yayınlamaz da daha önce her kime "Bilumum sakatatlarına gurban" yazmışsa o zevat her zaman olduğu gibi okumadan etmeden bastı yorumu. Kimi "Vatan aşkını bu kadar güzel dile getiren eserinizi kutlarım", kimi "Gönül coşmuş, maşallah maşallah", kimi de "Harika bir serbest... Grekoromende de aynı başarıyı göstermeniz dileklerle tebrikler kardeşim" diye yazdı. İman dolu yüreğinden öpenlerin ise haddi hesabı yoktu.

İşin doğrusu kendisi de beklemiyordu bu kadar çok yorum alacağını. Herkesin yazdığı şeylere cevaben yazdığı tırışkadan yorumlar meyvesini vermişti.

Derhal işe koyulmalı ve asıl amacına doğru emin adımlarla yürümeliydi.

Yorum yazanlardan birini gözüne kestirdi. Bu "Afrodit" mahlaslı biriydi ve büyük ihtimalle bir karıydı. Kadın ya da bayan değil. Karı...Çünkü MÖ'nün lügatında kadın ya da bayan diye bir kelime bulunmuyordu.

Hemen mesaj yazdı.

-Afrodit garısı ! Seninle başbaşa bir yemek yesek nasıl olur?

Afrodit rumuzlu yetmişlik hatun çok şaşırdı bu teklife. Yirmi seneden beri ilk defa bir erkek onu yemeğe davet ediyordu.

-Haa haaa haaaa. Olabilir de bay MÖ, ben kebab yerim.
-Eee olsun. Ne fark eder ki?
-Ben kebab yerken sizin ot yemeniz doğru olur mu? Hem benim kebab yememi seyretmeniz ırkınızda ihanet sayılmaz mı? Ne de olsa siz bir MÖ sünüz.
-Bunlar basit ayrıntılar Afrodit. Sen he de, gerisi kolay.
-İyi ama bay MÖ. Ben evli bir kadını. Bu doğru olur mu?
-Bu da basit bir ayrıntı.
-Ayol ben yetmiş yaşındayım.
-Ohoooooo. Bu en basit ayrıntı. Karı mısın karısın. Gerisi önemli değil.
-Haaa, anladım. Fena halde Abazasın yani
-Haaa?
-Teşekkür ederim. Ben almayayım

İşte bu olmamıştı. Nasıl olurdu da bir karı onun başbaşa yemeğe çıkma teklifini reddederdi.

Hemen yeni bir marifetname döşendi.

OYSA

Teklifimi reddyledin ey kaşar.
Bir güzelce otlayacaktım oysa.
Senin gibi bir kaşar nasıl şaşar.
Sevip sonra şutlayacaktım oysa.

Sanma reddin benim kalbimi yardı.
Evet desen ölür müydün ne vardı
Ebenin damını şimdi kar sardı.
Üstünde ip atlayacaktım oysa.

Teklifimle yollarıma düşmedin.
Oleyy deyip neşe ile koşmadın
Kollarıma atılıp da çöşmadın
Seni dörde katlayacaktım oysa.

MÖ

Hem matem, hem sitem hem de Ji-Tem...Ne ararsan vardı yazdığı dizelerinde. Öfke kat sayıları tavan yapmıştı. O öfkeyle bir başka kadına saldırdı.

-Leblebi hanım merhaba

Leblebi Hanım, MÖ nün birden bire sap gibi karşısına dikilmesine (Sanal alemde tabii ki.) iki sebeple çok şaşırıldı: Birincisi bu öküz nasıl olmuş da " Hanımefendi" demesini öğrenmişti? İkincisi kendisini niçin arıyordu? Yine de kibarca cevap verdi.

-Merhaba Sayın MÖ.

-Ne yapıyorsun?

-Sayın MÖ ! Ne yaptığım sizi neden ilgilendiriyor anlamadım ama yine de çok merak ettiyseniz söyleyeyim: Paça pişiriyorum.

-Neeeee. Paça mı pişiriyorsun? Yani ayak pişiriyorsun değil mi?

-Eh. Öyle de denir.

-Hain karı. Ayaklarımı çaldın değil mi?

-Sayın MÖ. Bunlar koyun ayağı. Öküz değil.

-Yalan söylüyorsun. Öküz ayağı onlar. Ayaklarımı çalmışsın.

-Vallahi billahi koyun ayağı yahu. Sizin ayaklarınız değil. Hem bilirsiniz öküz ayağı bayağı zahmetli olur. Kim uğraşacak?

-Seni.....(biiip biiippp) seni. Ayaklarımı çalmışsın.

-Bana bak MÖ ! Açtırma benim ağzımı. Senin leş kokan ayaklarına kalmadık. Tencerede kelle de var. Hem de beyinli kelle. O da mı senin yani?

-O kelle benim değildir. Benimkinde beyin yok çünkü. Ama ayaklar kesin benim.

Leblebi Hanım, tartışmanın anlamsız olduğunu görünce hemen engeli koyup konuşmaya son verdi. MÖ fena halde bozulmuştu. Bu hadsiz karıya haddini bildirmeliydi.

Hemen yazmaya başladı.

NE AYAK?

Şen ol ey düdüklü dumanın tütmez.

Bastığım yerlerde otlar da bitmez.

Ayaklarım yorgun ileri gitmez

---Ayağım ayağım algın ayağım.

---Tencere içinde kaldın ayağım.

Ahırımdan çıktığımı bilmişler

Ayağımın gidişinden bilmişler

Vallah dostlar ayağımı çalmışlar

---Ayağım ayağım algın ayağım

---Tencere içinde kaldın ayağım.

Bu fikir bilmem ki kimin aklıydı
Ayaklarım dolaplarda saklıydı
Benim ayaklarım çift tırnaklıydı.
---Ayağım ayağım algın ayağım
---Tencere içinde kaldın ayağın.
MÖ

Yazdığı bu dörtlükleri yayınlar yayınlamaz yorumlar dökülmeye başladı hemen

“ İşkembene sağlık. Muazzam bir eser olmuş”
“Abi üzülme sakın. Senin ayakları, benim de böbrekleri çalmışlar: Merak etme geri alırlz.”
“Eyyyyy Aşk sen nelere kadirsin”
“Sevgili MÖ !Her ne kadar tanımasam da İlhami'niz var olsun”
“Yürrü oğlum. Kim tutar seni”
“Abi ! Bu ayak ne ayak?”
“Ayak deyip de geçmemek lazım üstadım. Vücudumun tüm yükünü onlar taşıyor. Tebrik ediyorum”
“Duyarlı yüreğinizden öpüyorum muhterem”

MÖ artık edebiyat dünyasının fenomen şuarası ve hatta üdebasından biri olmuştu. Hele de bu en son yazdığı NE AYAK? Başlıklı şiir onu şuara aleminin kralı yapmıştı. Artık sadece basit bir MÖ değildi. Ünü ve şanı okyanusları aşip yedi iklim yedi kıtada yankılanmalıydı.

Nitekim de öyle oldu.

Edebiyat dünyasının ünlü şairleri bir araya gelerek onun adını tarihe altın harflerle yazdıracak ve böylece ölümsüzleştirecek bir dörtlük hazırlayarak bu büyük şairin adını ölümsüzleştirdiler. Nasıl mı? İşte şu dörtlüğü yazdılar onun için:

Fahr-ı alemsin ve lakin fa sı yok
Gevher-i kaansın ve lakin ra sı yok
Dilerim haktan bunu ruz-u şeb
Sana bir merkeb vere kim ba sı yok.

Sırlarla dolu bir dörtlüktü bu. Kim bilir şairler bu dörtlükte neler demek istemişlerdi?